

Fragmentary Existence

Michaela Boho

Fragmenty Existence

Michaela Boho

© Michaela Boho 2017, 2022
ISBN 978-80-88463-29-0 (pdf)
ISBN 978-80-88463-30-6 (ePub)
ISBN 978-80-88463-31-3 (mobi)

*Mojí mamince,
která vždycky bude
(ještě spolu s Virginii Woolfovou)
tou nejopravdovější
láskou mého života...*

*„Rozdíl mezi životem
a uměním je ten,
že umění je snesitelnější.“*

CHARLES BUKOWSKI

*„Básníci jsou prokletí,
ale slepí nejsou,
vidí očima andělů.“*

ALLEN GINSBERG

Poděkování

Nejprve jsem chtěla uvést sbírku slovy
„V této knize padají prostá slova,
takže by ji neměl nikdo číst“,
ale pak jsem si řekla,
že by bylo přeci jen o něco vhodnější
začít poděkováním.

Děkuji tedy zejména jednomu
mladému, velmi talentovanému
umělci

Davidu Alexanderu Suslovi
za to, že této sbírce pomohl
vdechnout život.

Dále pak panu
Magistru Jiřímu Aubrisovi
za odborné rady a přátelské
povzbuzení,
Jaroslavu Tomášovi za to,
že mi pomohl vytrvat,
a pak ještě mnohým dalším,
že byli mou múzou, aniž by to
byli tušili.

Prostřednictvím básní z Kalifornie
bych ještě ráda poděkovala
Petru Hrudovi, skvělému člověku,
který již mezi námi není,
ale určitě to zdola eviduje.

Obsah

Múza	9
Noc	10
Skotsko	11
Tak ať	12
Jen sen	13
Namaluj mi křídla	15
Současnost	16
Bedny s perníkem	17
Vzpomínka	18
Děšť	19
Za flašku vína	20
Vlak	22
Ženy	23
Podzim	24
Labuť	25
Odpoledne	26
Borůvky	27
Vášeň	29
Emigranti	30
Sacramento	31
Thanksgiving	32
Sanfranciské pobřeží	33
Golden Gate	35
Andrea	36
Noční toulka	37
Pod rouškou tmy	38
Chyby	39
Co vlastně chceme?	40
Sídliště	41
Mlha	42
Klíče	44
Země v ohni	45
Přirozeně	46
Včela	47
Doteky	48
J sme out	50
Jak jen	51
Dušičky	52
Noční motýl	54
O autorce	55

Múza

Chvilku, malou chvíličku, právě co tu byla
počestně promiskuitní zoufalců modla.
Úsměv delirický na rtech vykouzlila,
prstíkem kostnatým pod žebra bodla.

Přisáhám na písmo svatý, že u mě stála!!
Pieta žulová s vůní tymiánu...
Nebesa vzplanula, když na mě se smála.
Jen ruku vztáhl jsem, už byla v Pánu.

„Múzo!!“ Rezonance na rtech mě dovedla k papíru,
pak psal jsem a vzdával jsem holdy té kráse.
O modrých bradavkách v království safíru,
jak anděl šílený, ubitý v čase.

Přicházívá za úsvitu v doprovodu gardedam,
kdo zří ji místo Requiemu pěje Gloria!
Voltaire, ten ji znával a zdaleka nebyl sám,
když na dlažbu k ránu zvracel svého génia.